

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל אליהו בן אהרון ז"ל

בן רחל ויוסף

נולד ברמלה

בתאריך כ"ו באדר תש"י, 15/3/1950

התגייס באוגוסט 1968

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשירותו

כ"ב בתשרי תשל"ד, 18/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי אשדוד

חלקה: 1 שורה: 3 קבר: 6

בן 23 בנופלו

קורות חיים

אליהו, בן רחל ויוסף, נולד ביום כ"ו באדר תש"י (15.3.1950) ברמלה. הוא החל את לימודיו בבית-הספר היסודי ממלכתי ד' ולאחר שמשפחתו עברה לאשקלון, סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "כצנלסון". אחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון המקיף באשדוד, במגמה להנדסה. אליהו היה נער עליז ושמח בחלקו, כולו טוב-לב ואהבה. למרות שהוריו הרבו להחליף מקומות מגורים, עקב עבודת האב, השתלב במהירות בכל חברה חדשה. הוא השרה סביבו אווירה טובה, היה מוכן לסייע לכל דורש ובזכות זאת, הצליח, לרכוש לעצמו ידידים רבים, ששמרו על קשר עמו גם לאחר שעבר למקום מגורים חדש. הוא היה איש שיחה מעניין ונבון והיה מרכז סביבו את חבריו בפגישות-חברה, לשיחות ולוויכוחים. הוא עסק בהדרכת בני נוער, היה מקובל ואהוד על חניכיו ונטע בהם מהתלהבותו וממרצו. בביתו ידע לפתח מערכת יחסים מיוחדת עם הוריו, שהיו יקרים לו מאוד. הוא בילה עמם שעות ארוכות בשיחה,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סיפר להם על בעיותיו והיה מקבל ברצון כל עצה וסיוע שנתנו לו. אליהו היה ספורטאי מצטיין, ייצג את בית-ספרו בתחרויות אתלטיקה-קלה וזכה בניצחונות רבים וכן השתתף במשחקי כדורסל וכדורעף. הוא הקדיש זמן רב למשחק השחמט והגיע בו להישגים נכבדים.

אליהו גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1968 והתנדב לקומנדו הימי. הוא עבר בהצלחה את האימונים הקשים וסיים בהצלחה קורס צניחה, הגם שיכול היה להשתחרר מיחידה זו מטעמי בריאות. אחרי שנת שירות עבר לשרת בחיל השריון, והשתלם בקורסים לנהגי טנקים ולמפקדי טנקים. לבסוף מונה מדריך בבית-הספר לשריון. בתקופת שירותו זו השתלם גם בקורס למדריכי אימון גופני. הוא הצטיין כמדריך מעולה וכמפקד המקובל על חניכיו והועלה לדרגת סמל-ראשון.

בנובמבר 1971 שוחרר אליהו מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. לאחר השחרור עבד תקופה מסוימת בשירותי הביטחון ואחרי-כן סיים בהצלחה את לימודיו במכינה הקדם-אקדמית שליד האוניברסיטה העברית בירושלים. הוא התקבל ללימודים בפקולטה למדעי החברה, אולם חלומו להיות סטודנט לא התגשם. במלחמת יום-הכיפורים השתתפה יחידתו בקרבות הבלימה נגד המצרים בסיני. בשעות הקשות של הלחימה הצליח אליהו לשמור על קור-רוחו ושלמותו, ובטחונו הרב, עודד את חבריו ליחידה ורומם את מצב רוחם. כשיצאה יחידתו לכיבוש מעוז "מכשיר", נתכה עליו אש עזה וטנק מפקד המחלקה נפגע והחל לעלות באש. אליהו ואחד מחבריו ליחידה מיהרו וטפסו על הטנק הבוער ותחת הפגזה כבדה חלצו את אנשי הצוות שהיו לכודים בו. בקרב שהתחולל ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), באזור "החוזה הסינית", נפגע אליהו ונהרג מירי מטוסי אויב, כשניצב על צריח הטנק שלו והוא משיב אש לעבר המטוסים התוקפים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין באשדוד. השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל. בעבור גילוי אומץ לב הראוי לשמש מופת הוענק לאליהו עיטור המופת וזה נוסח תעודת העיטור:

"ביום 10 באוקטובר 1973, בעת ההתקפה על התעוז "מכשיר" נפגע טנק ה-מ"מ. סמ"ר אלי בן-אהרון ז"ל ו-סמ"ר רמי לוי ז"ל רצו לטנק ה-מ"מ וחילצו אותו ושניים מאנשי צוותו, תחת אש עזה של האויב. ב-18 באוקטובר 1973 הועברו סמ"ר אלי בן-אהרון ז"ל ו-סמ"ר רמי לוי ז"ל מטנק המג"ד. כשהחלה לפתע תקיפה של מטוסים מצריים, קפצו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

השניים לצריח, כדי לירות במטוסים. תוך-כדי פעולה נפגעו השניים ונהרגו. במעשיו אלו גילה סמ"ר אליהו בן-אהרון ז"ל אומץ-לב, אחוות-לוחמים והתנהגות-למופת".

הוריו הקימו ספרייה לזכרו בבית-הספר באשדוד, בו סיים את לימודיו.

